

COLUMNS en GEDICHTEN

geloof - hoop - liefde - humor

DEEL 1

Henk van Blijderveen

Schrijver: Henk van Blijderveen

Coverontwerp: Henk van Blijderveen

ISBN: 9789403734316

© Henk van Blijderveen

INHOUDSOPGAVE

Littekens maken een man aantrekkelijk	5
Ik ben opa geworden!	6
Gladiolen	7
Wat betekent de lijdenstijd (voor mij)?	8
Duitsers zijn oké	9
Voorjaar.....	10
TM-goeroe Maharishi Mahesh Yogi	12
Een ode aan kinderen en stoepkrijt.....	14
Mensapen worden menselijker gemaakt	15
Wonderen bestaan!	16
Het geheim van smurfen.....	17
Vergeving geneest	18
Geven maakt gelukkig.....	19
Botoxbon in kerstpakket	20
Kerst en consuminderen	21
Waarom Kerstfeest?	22
Postcodeloterij maakt niet gelukkig.....	23
Volkstuin is goed voor de gezondheid.....	24
Het jaar evalueren	26
Hoe omgaan met principes?	27
Jezus maakt een huwelijk sterk.....	29
Vriendschap is kwetsbaar.....	30

De allerbeste verdediging is de waarheid	31
Mag een haan nog kraaien op het platteland?	32
Sint en Piet, wie kent ze niet?	33
Liefde op de werkvloer.....	35
Tandartspaniek door jeugdtrauma	36
Oesterzwammen oogsten.....	37
Witter dan de sneeuw	38
De humor zit op het fietspad	39
Het ijsvogeltje	40
Terug bij af als nieuw begin	41
Onbetrouwbaar ijs	43
De ekster wikt, de mens beschikt	44
Mijn zoektocht naar leven	45
Koninklijke vrijplaats Het Oude Loo.....	47
Kabouters in het Openluchtmuseum	48
Een ingekerfde beuk.....	49
Luis ze erin!	50
Achter de poes zijn.....	52
Dauwtrappen en Hemelvaartsdag verzuipen.....	53
Worstelen met God	54
De betekenis van Pinksteren	55
Een kind kan de was doen	56
Als God bestaat, had Hij wel ingegrepen.....	57

Schercontacten	58
Museum van de Twintigste Eeuw in Hoorn	60
Een vloek mist ieder doel.....	61
Lang leven dankzij weinig hersens.....	62
Gouden toekomst.....	63
Evangelisch ontmoet Russisch-Orthodox.....	64
Alcoholgebruik onder jongeren.....	65
Geloof, hoop en liefde.....	66
Rare snijbonen mogen weer	67
Is God verantwoordelijk voor ons tranendal?	68
Minder vlees eten	69
Reclame tegen God.....	71
Oorlog door afstandsbediening	72
Mijn getuigenis	73

Littekens maken een man aantrekkelijk

Volgens een onderzoek van de universiteit van Liverpool vallen vrouwen op mannen die littekens in hun gezicht hebben. Ze associëren deze littekens met heldhaftigheid en gezondheid.

Ik wil de dames even uit hun droom helpen. Ik zit namelijk onder de littekens. En niet één ervan is terug te voeren op een heldhaftig karakter.

Zo heb ik een ietwat scheve neus met een sneetje erboven. Deze kwetsuur is ontstaan toen ik op mijn achtste met de punt van een van de “op de groei gekochte sandalen” achter een 8 centimeter hoog voordeurstoepje bleef haken. Die sandalen droeg ik nog toen ik 17 was!

In mijn hals en nek heb ik twee japen. Om het nog enigszins heldhaftig te maken, zal ik hun lengtes bij elkaar optellen: 15 centimeter! Ze zijn mij door neurochirurgen toegebracht toen ik, zonder voorafgaand heroïsch gevecht, geheel platgespoten, willoos op een operatietafel lag.

Momenteel loop ik rond met 13 hechtingen in mijn rechteroog. Niet omdat er tijdens een kroeggevecht een bierglas in is gedrukt, maar doordat een steeds terugkerend herpesvirus een hoornvliestransplantatie noodzakelijk maakte.

Ik heb niks gelezen over de aantrekkelijkheid van littekens die zich niet op het gezicht bevinden, maar het zou me goed doen wanneer ook die aantrekkelijk zijn. Want daar heb ik er ook nog vier van.

Tja, littekens... Ik zie ze vooral als bewijzen van de kwetsbaarheid van het lichaam. Zichtbare monumenten van pijnen die ooit zijn geleden. Overigens heb ik nog nooit wat gemerkt van de door de universiteit beloofde hordes littekenbeluste vrouwen.

Er zijn ook verwondingen die geestelijke littekens nalaten. Deze littekens zijn doorgaans onzichtbaar. En dat is maar goed ook, want ze worden gezien als zwakte. We lopen er niet graag mee te koop. Ook hoeft er maar weinig te gebeuren of ze springen weer open. Iedereen heeft ze, deze geestelijke littekens. We dragen ze als geheimen met ons mee. Als stille getuigen van harde woorden, van misbruik, van een groot gemis, van onvermogen, van ... Als een stil verdriet, waar toch niemand wat van begrijpt.

Maar is dat wel zo? Want er is wel degelijk iemand die jou kent en begrijpt. Ik heb het over de God van de Bijbel. Koning David verwoordde dit kennen treffend in Psalm 139:1-3

*HEERE, U doorgrondt en kent mij.
Ú kent mijn zitten en mijn opstaan,
U begrijpt van verre mijn gedachten.
U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen,
U bent met al mijn wegen vertrouwd.*

Ik ben opa geworden!

Opa worden. Het is een vreemde gewaarwording. Van de ene op de andere dag schuift je ouderschap ongevraagd door naar een volgende fase. De fase die begint met het vasthouden, of zeg maar koesteren, van de spruit op zijn geboortedag. Een ventje dat net als opa niet weet wat hem allemaal overkomt. Na negen maanden watertrappelen, rugslag en borstcrawl aan de lifeline van een navelstrengetje word je, zonder dat je daar ook maar enige inspraak in hebt, naar de uitgang gewerkt. En dan begint het circus pas goed!

Ineens zie je allemaal vreemde mensen die je in hun armen sluiten en de vreemdste geluiden maken. Ik hoorde gisteren mijn kersverse kleinzoon, Tim, al denken: "Doe nou maar normaal opa,

want ik ben al een dag oud en voor je het weet volwassen. Dus stel je niet als een klein kind aan en praat eens wat verstandige taal. Zoals: "Je lijkt me een pienter ventje. Zal ik je de voorpagina van de krant eens voorlezen?" En als ik hem goed inschat zal hij er direct achteraan denken. "Ach, laat die voorpagina maar zitten opa. Te veel ellende. Doe eerst maar een paar hoofdstukken uit Het Bureau van Voskuil en daarna lees je me maar Genesis 1 voor. Want na die verstrooiende literatuur wordt het tijd voor wezenlijke kost."

Ik ben er niet helemaal zeker van of Tim mijn gedachtegangen ook denkt. Daarom zal het er wel op uitdraaien dat hij nog heel wat geknuffeld gaat worden door vader, moeder, opa's, oma's, tantes, ooms en andere knuffelachtigen. En omdat Tim zich voorlopig nog zeer basaal uit, gebeurt dit onder ongegeneerde winden, boeren en plotselinge erupties in zijn luier. Erupties die gepaard gaan met windverplaatsingen die je voor een levend wezen van 3700 gram en 49 centimeter lengte niet voor mogelijk houdt. En iedereen die het hoort en ziet, zegt: "Die Tim, dat is een gezonde jongen!"

Ja, het is een voorrecht om bij dat jochie betrokken te zijn. Want het is een kleinzoon die prachtig is gemaakt. Het nageltje op zijn wijsvinger is nauwelijks 3 millimeter breed. En dan zo'n welgevormd neusje. Maar goed dat het zo klein is, met al die nog te vullen luiers.

Gladiolen

Soms krijg je een leuk presentje bij de boodschappen. Zoals het zakje met bollen van de Abessijnse gladiool, dat ik in een tuinwinkel meekreeg.

Op het etiket stond, dat ze ook als kuipplant konden worden gebruikt. Onder het motto: Jullie kunnen de pot op, heb ik ze

daarom in april met zijn tien in erin gestopt en op een zonnig plaatsje achter op het terras gezet.

Vanochtend was de eerste bloem uit. Ultiem in kleurgebruik, vormgeving en compositie. En een geur... Overweldigend! Een geur die me deed denken aan zwembadbezoekjes uit mijn jongste jeugd. De geur van een warme zomerdag met een mengsel van zonnecrèmes.

Wonderlijk dat zoveel moois en geurends uit een bol kan komen!

En mocht u ooit nog eens door iemand voor “gladiool” worden uitgescholden, dan weet u van nu af beter: Het was een compliment!

Wat betekent de lijdenstijd (voor mij)?

Tijdens de veertig dagen lijdenstijd staat de christelijke kerk stil bij het lijden van Jezus. Ik moet eerlijk bekennen, dat het besef van het lijden van Jezus zich pas een tijdje na mijn bekering begon te ontwikkelen. In eerste instantie was ik hartstikke blij dat ik Hem had gevonden. Het was voor mij onbegrijpelijk, dat dit niet eerder was gebeurd. Net zo goed dat ik het vreemd vond dat mijn vrienden weinig enthousiasme voor Jezus op konden brengen.

Na mijn bekering duurde het maanden voordat ik mijn euforische ruimtereis had beëindigd en weer met beide benen op de grond stond. Na het bekeringsfeest kreeg ik allengs meer aandacht voor de diepere en vaak ook pijnlijke lessen van Jezus. Hij moest in mijn leven groter worden, ik kleiner. Het was maar goed dat het eerste half jaar een onuitwisbare indruk had achtergelaten. Want daarna ervoer ik dat christen zijn niet altijd makkelijk was.